D·N
23/6 1953

Utskottsterror i USA

Den amerikanska kongressen, eller rättare sagt dess båda kamrar var för sig, har såsom de flesta andra representationer obegränsad rätt att tillsätta utskott för utredningar. I praktiken har utskottsväsendet i USA blivit av exceptionell betydelse. Dels så att utskottens inflytande på kongressens verksamhet är utomordentligt stort; bland annat kan utskotten genom att inte avge betänkande förvarande förslag i realiteten på egen hand avslå dem. Dels kan utskott — eller om man så vill kommittéer — tillsättas för ändamål som inte har omedelbart samband med i kongressen väckta förslag, t. ex. för att granska vissa sidor av förvaltningens verksamhet. Denna möjlighet, alltmera utnyttjad under senare tid, är dessutom viktigare som utskotten har rätt att inkalla personer till förhör under ed. Självfallet kan inte utskotten ge direktiv åt förvaltningsorganen eller domstolarna, men de kan genom sina utredningar och förhör inom en vid ram påverka dessa organ och den allmänna opinionen.

Detta utskottsväsende i speciella frågor, som utvidgats samtidigt som regeringens ledning av kongressens arbete i stort blivit mera markerad, har i många yttrbara fall varit av obestridligt värde. Missförhållanden och korruption har avslöjats, omstridda förlopp har klarlagts, förbättringar inom förvaltningen har framtvungits; resultaten har ofta erinrat om dem som i Sverige vunnits exempelvis genom de av regeringen tillsatta Adals- och Kejnekommissionerna. Men inte minst under senare år, i samband med de antikommunistiska aktionerna och utrensningarna, kan man tala om en utskotterror — en grupp personer som inte kan ställas till ansvar är genom sina undersökningar i stånd att misstänkliggöra enskilda, vilseleda opinionen och öva den starkaste påtryckning på skilda förvaltningsorgan.

Beträffande det beryktade, av representanthuset tillsatta utskottet angående osmerikansk verksamhet har dessa förhållanden nyligen belysts i ett omfattande och grundligt arbete av juristen och statsvetenskaparen Robert K. Carr (The House Committee on Un-American Activities, Cornell University Press). Med stöd av ett omfattande och i detalj framlagt material riktar Carr en hård kritik mot det behandlade utskottet för tiden 1945—1950 (1945 blev utskottet, som sedan 1938 varit ett tillfälligt undersökningsutskott, en permanent institution enligt husets arbetsordning). Utskottet har, skriver Carr, i första rummet inriktat sig på att "få fast" enskilda personer; förhören har ofta blivit likvärdiga med rättegångar och lett till att de misstänkliggjorda förlorat sina anställningar och sitt goda rykte. Genom utskottet har den hete inom förvaltning och folk uppmuntrats som de allra senaste åren kulminerat i McCarthyismens angrepp på universella tjänstemän och privatpersoner". Förvaltningen har demoraliserats och medborgare omgärdas förvirdits genom jakten på misstänkta och de s. k. lojalitetsprover; i många amerikaners ögon har just genom detta kongressen blivit diskrediterad. Den intellektuella moraliska atmosfären har förgiftats: "utskottet har kommit oss att mistro varandra; det har gjort oss misstrogna mot organisationer som utgör själva grundvalen för vår demokratiska ordning." I stort sett gäller detsamma, skriver Carr, om den "Judiciary Committee" inom senaten som har liknande uppgifter och som intill detta år letts av den ökände Pat McCarran.

Den bild som på bortåt 500 sidor tecknas av det nämnda husutskottets verksamhet besvärker i övermått Carrs kritik. Politiker som i första rummet tycks vara inställda på att göra sensation och vinna hästa och okunnig väljare håller förhör som till stor del består av grova anklagelser, försök att beslå vederbörande med tvetalan, ovidkommande och insinuanta frågor, tarvlig demagogi i komisk eller sentimental genre. Särskilt frustrerande i dessa truvserier på domstolsförhör är fräckheten i behandlingen av personer som är rädda och den simpla åthutningen av dem som vågar reagera inför utmaningar och oförskämdheter. En föreställning om lägheten i det hela ger J. Parnell Thomas (ordförande under några sessioner) av munterhet ackompanjerade beskrivning av Frank Sinatra "som ett slags mra Roosevelt i byxor" eller Minds spilledaren John Rankins försök att identifiera kommunism och judendom. Det bör betonas att nuvarande vicepresidenten Nixon, som var medlem av utskottet, enligt Carr hörde till de mera korrekta och moderata, även om han vid vissa tillfällen tycktes utnyttja sin ställning för att få politisk reklam.

Utskottet för oamerikansk verksamhet hör till de mest kompromitterande inslagen i kongressens arbete. Det är emellertid inte svårt att finna andra exempel på svartning i utskottens metoder. Vid läsningen av det förhör som senatens utrikesutskott underkastade den till ambassadör i Moskva utsedde Charles Bohlen blir man förvånad över tonen och tekniken. Hill Bohlen på "återhållandets" eller "berörielsens" politik, hade han inte läst Burnhams utmärkta bok, hade han något att anmärka mot Eisenhowers och Dulles deklarationer — sådana frågor haglade från senatorerna Hickenlooper och Ferguson och besvarades på ett sätt som tydde på en nästan ängslig vilja att vara till lags.

Värst är för närvarande senator McCarthys undersökningar i utskottens metoder. Vid läsningen av det förhör som senatens utrikesutskott underkastade den till ambassadör i Moskva utsedde Charles Bohlen blir man förvånad över tonen och tekniken. Hill Bohlen på "återhållandets" eller "berörielsens" politik, hade han inte läst Burnhams utmärkta bok, hade han något att anmärka mot Eisenhowers och Dulles deklarationer — sådana frågor haglade från senatorerna Hickenlooper och Ferguson och besvarades på ett sätt som tydde på en nästan ängslig vilja att vara till lags.

Värst är för närvarande senator McCarthys undersökningar i utskottens metoder. Vid granskning av förvaltningens verksamhet. Som exempel kan tas det nära nog otroliga förhöret med redaktören för The New York Post, James A. Wechsler. Anledningen till Wechslers inkallande var att en av hans böcker påträffats i ett statligt amerikanskt bibliotek i Europa; syftet var uppenbarligen att diskreditera Wechsler och hans tidning, känd för sina attacker på McCarthy. Wechsler erkände sig ha varit kommunist i tjugoårsåldern (före 1937); nu avskyr han lika mycket kommunismen och McCarthy-ismen. McCarthy, som stundom sade sig aldrig läsa The Post, fann dom angrep tillräcklig för att den 1938 varit ett tillfälligt undersökningsutskott, en permanent institution enligt husets arbetsordning). Utskottet har, skriver Carr, i första rummet inriktat sig på att "få fast" enskilda personer; förhören har ofta blivit likvärdiga med rättegångar och lett till att de misstänkliggjorda förlorat sina anställningar och sitt goda rykte. Genom utskottet har den hete inom förvaltning och folk uppmuntrats som de allra senaste åren kulminerat i McCarthys "skamliga angrepp på universella tjänstemän och privatpersoner". Förvaltningen har demoraliserats och medborgare omgärdas förvirdits genom jakten på misstänkta och de s. k. lojalitetsprover; i många amerikaners ögon har just genom detta kongressen blivit diskrediterad. Den intellektuella moraliska atmosfären har förgiftats: "utskottet har kommit oss att mistro varandra; det har gjort oss misstrogna mot organisationer som utgör själva grundvalen för vår demokratiska ordning." I stort sett gäller detsamma, skriver Carr, om den "Judiciary Committee" inom senaten som har liknande uppgifter och som intill detta år letts av den ökände Pat McCarran.

Den bild som på bortåt 500 sidor tecknas av det nämnda husutskottets verksamhet besvärker i övermått Carrs kritik. Politiker som i första rummet tycks vara inställda på att göra sensation och vinna hästa och okunnig väljare håller förhör som till stor del består av grova anklagelser, försök att beslå vederbörande med tvetalan, ovidkommande och insinuanta frågor, tarvlig demagogi i komisk eller sentimental genre. Särskilt frustrerande i dessa truvserier på domstolsförhör är fräckheten i behandlingen av personer som är rädda och den simpla åthutningen av dem som vågar reagera inför utmaningar och oförskämdheter. En föreställning om lägheten i det hela ger J. Parnell Thomas (ordförande under några sessioner) av munterhet ackompanjerade beskrivning av Frank Sinatra "som ett slags mra Roosevelt i byxor" eller Minds spilledaren John Rankins försök att identifiera kommunism och judendom. Det bör betonas att nuvarande vicepresidenten Nixon, som var medlem av utskottet, enligt Carr hörde till de mera korrekta och moderata, även om han vid vissa tillfällen tycktes utnyttja sin ställning för att få politisk reklam.

Utskottet för oamerikansk verksamhet hör till de mest kompromitterande inslagen i kongressens arbete. Det är emellertid inte svårt att finna andra exempel på svartning i utskottens metoder. Vid läsningen av det förhör som senatens utrikesutskott underkastade den till ambassadör i Moskva utsedde Charles Bohlen blir man förvånad över tonen och tekniken. Hill Bohlen på "återhållandets" eller "berörielsens" politik, hade han inte läst Burnhams utmärkta bok, hade han något att anmärka mot Eisenhowers och Dulles deklarationer — sådana frågor haglade från senatorerna Hickenlooper och Ferguson och besvarades på ett sätt som tydde på en nästan ängslig vilja att vara till lags.

Värst är för närvarande senator McCarthys undersökningar i utskottens metoder. Vid granskning av förvaltningens verksamhet. Som exempel kan tas det nära nog otroliga förhöret med redaktören för The New York Post, James A. Wechsler. Anledningen till Wechslers inkallande var att en av hans böcker påträffats i ett statligt amerikanskt bibliotek i Europa; syftet var uppenbarligen att diskreditera Wechsler och hans tidning, känd för sina attacker på McCarthy. Wechsler erkände sig ha varit kommunist i tjugoårsåldern (före 1937); nu avskyr han lika mycket kommunismen och McCarthy-ismen. McCarthy, som stundom sade sig aldrig läsa The Post, fann dom angrep tillräcklig för att den 1938 varit ett tillfälligt undersökningsutskott, en permanent institution enligt husets arbetsordning). Utskottet har, skriver Carr, i första rummet inriktat sig på att "få fast" enskilda personer; förhören har ofta blivit likvärdiga med rättegångar och lett till att de misstänkliggjorda förlorat sina anställningar och sitt goda rykte. Genom utskottet har den hete inom förvaltning och folk uppmuntrats som de allra senaste åren kulminerat i McCarthys "skamliga angrepp på universella tjänstemän och privatpersoner". Förvaltningen har demoraliserats och medborgare omgärdas förvirdits genom jakten på misstänkta och de s. k. lojalitetsprover; i många amerikaners ögon har just genom detta kongressen blivit diskrediterad. Den intellektuella moraliska atmosfären har förgiftats: "utskottet har kommit oss att mistro varandra; det har gjort oss misstrogna mot organisationer som utgör själva grundvalen för vår demokratiska ordning." I stort sett gäller detsamma, skriver Carr, om den "Judiciary Committee" inom senaten som har liknande uppgifter och som intill detta år letts av den ökände Pat McCarran.

Den bild som på bortåt 500 sidor tecknas av det nämnda husutskottets verksamhet besvärker i övermått Carrs kritik. Politiker som i första rummet tycks vara inställda på att göra sensation och vinna hästa och okunnig väljare håller förhör som till stor

HYLLOR
praktiska konstruktioner för kontor arkiv bibliotek laboratorier butiker privatinredn.
Sparringa
Försäljningsavd.
Karlavägen 89 — Stockholm Ö
Tel. 67 20 50 — 67 76 75 — 67 76 81

mycket att de genom en viss justering av skatteskalorna och 110 procents uttag — hr Skölds personliga bidrag till läsningen — kom att exakt motsvara den "rätta" avvägningen.

Det är märkligt att finansministern inte förstår att hans anspråk på ofelbarhet är löjeväckande.

PRESSGRANNAR

Den väsentligaste orsaken till att avrättningen av de amerikanska atomspionerna väckt sådant uppseende har varit den kommunistdrivande kampanjen till de dödsdömdas förmån. — Svenska Dagbladet (b) understryker detta obestridliga sakförhållande:

Den kommunistiska propagandaapparaten har till det yttersta utnyttjat det förhållandet, att Ethel och Julius Rosenberg är i det sista vidhållo att de voro oskyldiga och avrättades utan att ha gjort sig bekända. Enligt kommunistisk uppfattning utgjorde deras nekandet tillräckligt bevis för att anklagelserna och domen saknade varje grund och endast voro utslag av kommunistbyseri. Men naskandet utgör intet bevis om oskuld — ett fappade kommunister ha icke minst i Sverige åtagalagt att förnekandet ingår i den kommunistiska taktiken. Blott därigenom får partiet möjlighet att utnyttja sina avslöjade agenter i propagandan. De medlemmar åter, som inför myndigheterna erkänna sina förseelser, betecknas av partiledningen som sinnesrubbade eller som provokatörer.

Vad många av dem, som uttalat sig om domen över makarna Rosenberg förbistert. Är att dessa haft alla möjligheter att inför domstol bevisa sin oskuld. Deras utsagor ha emellertid i åtskilleliga med annat bevismaterial befunnits vaga allitför lätt . . . Den principiella kritiken måste rikta sig mot de lagar, som erkänna dödsstraffet, och inte mot deras tillämpning. Om uppfattningen i fetter av dödsstraffet lämnas i dessa dagar nya vittnesbörd.

Exekutionsplutonerna har redan trätt i verksamhet i Ostberlin. Därom har det kommunistiska partiet i Sverige intet att säga. Dess ledning och dennas blågåga medlöpare äro förodrar att koncentrera sig på den elektriska stolen i USA. Folk som blir djupt moraliskt upprörda över händelser i väster, men kan tolerera och försvara vad som helst ifall det sker i öster har ingen rättighet att kräva uppmärksamhet, säger Morgon-Tidningen (s):

Amerika känner sig såsom om det befunne sig i krig — för hela den demokratiska världens skull — och i krig är det icke möjligt att döma och bedöma på samma sätt som i fred. Men vad som för en utomstående, demokratisk opinion förefaller så barbariskt, så kränkande för mänsklig värdighet, är dena tidiga uppskov under flera års tid, dessa ständigt nya framflyttningar av dagen för exekutionen. Det måste ha betytt en själslig terror över alla mått, ett unnerpat tålamod — som till slut följdes av en avrättning av människor, vilkas själar måste ha pinats till det yttersta och som förmodligen mista den första av alla sina döttar i apati.

Tre saker framhäver Göteborgs-Posten (fp) gentemot dem som hörjar sprida legenden om martyrium:

Domen har prövats i olika instanser och stått sig, och Rosenbergs ha haft alla möjligheter att förevara sig och att även påverka opinionen för sin sak. Att vetenskapsmän och dödsstraffet uppskjutits gång efter annan har framställts som grovt människoöfrgripet. Obyggligt måste det vara att på detta sätt leva under dödshot så lång tid. Men det är att märka, att uppskoven beviljats på framställning av maskarna Rosenberg och deras advokat, som satt sig ha nytt material för bevisningen i saken. Detta material har så granskats. Under tiden har uppskov med avrättningarna beviljats.

Så går det till i det rättstat. De två svenska självmännen, som i New York ville sona sina brott, skulle tvingas till döden. Ingo också gång efter annan tillfälle att genom sin advokat föra fram nytt material. De slappa den elektriska stolen.

Uppskov med fastställandet och utförandet av de strängaste domarna är vanligt i Förenta staterna. Detta anses vara en försening, också från rättssäkerhetens synpunkt — vore det ett extra pinomedel, skulle tusentals medborgare som dömts för allvarliga brott vara lika berättigade att bära martyrkronan som atomspionerna. Endast cynarna och deras efterföljare är anhängare av snabbaste möjliga exekution. Nazisterna var det också. Hur skulle det ha uppfattats om Hitler och Göring prövtesterat mot amerikansk rättspraxis i ett fall som detta? Alla vet svaret! Det hade betraktats som parodiskt. Det är inte mindre parodiskt för kommunisternas del.

Frågan om rättvisa i beskattningen har flera sidor. Tidningen Liberal Debatt anmärker:

Beräkningen av naturaförmånerna, inom t. ex. jordbruksnäringen, har alla möjligheter att förevara sig och att även påverka opinionen för sin sak. Att verkställigheten av dödsstraffet uppskjutits gång efter annan har framställts som grovt människoöfrgripet. Obyggligt måste det vara att på detta sätt leva under dödshot så lång tid. Men det är att märka, att uppskoven beviljats på framställning av maskarna Rosenberg och deras advokat, som satt sig ha nytt material för bevisningen i saken. Detta material har så granskats. Under tiden har uppskov med avrättningarna beviljats.

Så går det till i det rättstat. De två svenska självmännen, som i New York ville sona sina brott, skulle tvingas till döden. Ingo också gång efter annan tillfälle att genom sin advokat föra fram nytt material. De slappa den elektriska stolen.

Uppskov med fastställandet och utförandet av de strängaste domarna är vanligt i Förenta staterna. Detta anses vara en försening, också från rättssäkerhetens synpunkt — vore det ett extra pinomedel, skulle tusentals medborgare som dömts för allvarliga brott vara lika berättigade att

Sommarnöjet blir Dubbelt Nöje med

Skriv i god tid till D.N. och anmäl Er sommaradress!

Ni vill ju ha Er Dagens Nyheter även på sommarnöjet och under semestern. Kom då ihåg att

skriftlig

anmälan om adressförändring måste vara DN till hands

senast 3 vardagar i förväg

för att Ni skall få tidningen till landet fr. o. m. önskad dag.

Detsamma gäller vid återflyttning till staden.

OBS! Adressändringar kan ej mottagas per telefon under sommaren.

Bor Ni i landsorten och får tidningen genom posten torde Ni i god tid anmäla adressändringen på närmaste postanstalt.

DAGENS NYHETER
Sveriges STÖRSTA tidning

Fackförening förlorade principmål om mätavgift

Två syndikalistiska arbetare har av rådhusrätten i Eskilstuna fått rätt i en tvist med de LO-anslutna fackföreningarna, vilka ålagts att betala tillbaka 16 kr. per man av de Domen är av stor principiell betydelse, då den fastslår att fackföreningarna inte har rätt att använda "målsprengarna" till andra utgifter än de som är direkt förknippade med mätningsarbeten. För att få detta fastställt av domstol har arbetarna tvingats betala närmare 4.000 kr. i egna rättegångskostnader samt 2.500 kr. i rättegångskostnader för arbetsgivaren, vilken de också stämt.

De båda syndikalisterna arbetade för ett bygnadsföretag i Eskilstuna. Mätningsmän från den avdelning 182 i Eskilstuna av Svenska byggnadsarbetareförbundet, och efter mätningen fastställdes avgiften till fyra procent av ackordsöverskottet enligt den stigande skala som fackföreningen använder. De båda syndikalistiska arbetarna ansåg denna avgift vara för hög — 1,5 procent borde, enligt deras mening, räcka för att täcka mätningskostnaderna — och stämde fackföreningen samt arbetsgivaren, som de ansåg vara skyldig att betala tillbaka en del av mätningsavgiften om talan mot fackföreningen ogillades.

Rådhusrätten fann, enligt kollektivavtalet, att mätningsavgiften får användas till såväl de direkta mätningskostnaderna som de första utgifter som är förenade med en kontinuerlig mätningsverksamhet, men däremot får penningarna inte på till fackföreningskassan.

Rätten fann vidare att en del av mätningsavgifterna — omkring tio procent — i detta fall gått till fackföreningens ideella verksamhet, och dömde därför fackföreningen att betala 16 kr. per man. Rättegångskostnaderna — nära 4.000 kr. — får var och en betala själv. Eftersom rättsen av arbetarna rätt mot fackföreningen nedlades talan mot arbetsgivaren, och de båda syndikalisterna måste alltså betala dennes rättegångskostnader på omkring 2.500 kronor.

Överste Kleen och Franco

Från överste Willy Kleen har Dagens Nyheter mottagit följande inlägg:

Hr chefredaktör!

Sedan mitt första genmäle med artikeln i Dagens Nyheter den 16 juni "Franco har fått en försvarare" kasserats på grund av sin långd anhåller jag om plats för nedanstående.

Jag protesterar mot DN-artikelns rubrik. Jag har icke försvarat Franco, men försökt att sakligt förklara hans.

Jag protesterar mot min förmenta tro att vara "kännare av spansk historia" genom en sex månaders vistelse i Spanien. Men jag påstår att enhart teoretiska studier i spansk medeltidshistoria icke är nog, man måste uppleva land och folk, måste på ort och ställe kontrollera litteraturens ofta förvrängda framställningar. Jag har gjort med Spanien som DN:a högt värderade chefredaktör gjort med bl. a. USA.

Jag protesterar mot beskyllningen att ha fallit offer för en grov Franco-propaganda. Vilket offer! Jag hänvisar till min artikel.

I demokratins och laglighetens namn protesterar jag mot påståendet att det är demokrati om en majoritet i väljarkrafven utlöser en minoritet i parlamentet. Det kan vara bara förment demokrati. DN påstår att det "med säkerhet" var den "vid makten" sittande högerregeringen som "främst" utövade "påtryckningar" vid förnyarvalen 1936. Regeringen satt icke vid makten, den var makthavare — liksom regeringen vid utbrottet av pronunciamientot ett halvår senare — genomat valdsdåden från främst den för valdsdåd organiserade och bevapnade yttersta vänstern av folktronten. Jag hänvisar bl. a. till valen i Malaga, Valencia och Cuenca och frågar varpå DN stöder sitt påstående — mina informationer säger motsatsen.

På tal om valdsdåden på båda sidorna säger DN att "det är inte den saken det här gäller". Jo, det är just vad det är, ty ytterstа vänsterns valdsdåd framkallade pronunciamentot. Det ansåg t. ex. Edén vid att tal i underhuset hösten 1936.

Jag protesterar mot att jag bedrivit folkfronten som "en samling mördare och våldsktämän". Jag har påvisat att folkfrontens ytterstа vänster delvis hade en dylik sammansättning.

Jag protesterar mot beskyllningen för okunnighet därför att jag i en kort redaktionell artikel icke hunnat medtaga annat än de enligt min åsikt mest relevanta faktorerna.

Med utmärkt högaktning.
W. Kleen

*

Överste Kleen bjuder på ett helt knippe av protester. Dess värre har han bara rätt på en punkt — i det vederdrägliga påståendet att recor kan vara nyttiga. Överste Kleens artikel i Vecko-Journalen synes vara ett bevis för att recor också kan vara skadliga.

Hr Kleen vill inte försvara Franco. I Vecko-Journalen summeras hr Kleens artikel med orden: "Francos bedrift består på sätta sig, men mot bakgrunden av den röda folkrepubliken framstår han snabbt som en framstegsman." Även Vecko-Journalen har uppfattat artikeln som ett försvar för Franco, vilket den uppenbarligen är. Jag bortser från att Vecko-Journalens redaktion tydligen tror att det fanns en "röd folkrepublik" i Spanien då Franco inledde sitt självbva verkelt satt ingen enda socialist eller kommunist i regeringen då upproret bröt ut. Att en enhart teoretisk vetenskap kan få majoritet i parlamentet är inte något underligt: det förekommer i de flesta valsätt. För närvarande sitter Churchill på en minoritet av mandat — det inte kalla hans regering odemokratisk.

Att kalla den regering som satt vid makten vid valen 1936 maktlös är en så absurd överdrift att det knappt är att passa sjävklart, att det undantag inte undersökt om det finns parallellförhållanden, som borde ägnas en eftertanke, innan de orecevrat läggs in i den allmänna potten. Från folkpartihåll har påpekats, huruvom vins samverkan t. ex. mellan mindre hantverkare med lägo inkomster, kanske i huvudsak samma inkomstlägge som arbetare i branschen, inte utan vidare bör bedömas som skadlig ur precis lika synpunkter som för stora industrier. Större kända för rättsäkerhetens skulle inte skada.

Ordningspolisen blir fulltalig vid årets slut

I dagarna utsannonserade Stockholmspolisen ett 80-tal tjänster för extra konstaplar, och får man nu dessa besatta räknar man med att vid årets slut ha styrkan vid Stockholms ordningspolis fulltalig.

De 80 extra konstaplarna kommer att anställas successivt under andra halvåret i år och får undergå sedvanlig utbildning. Det är alltså inte fråga om att fylla något speciellt behov, utan helt enkelt om nyanställningar, som behövs för att täcka den ökning av poliskåren som stadsfullmäktige häromdagen beslöt. Dessutom finns det en hel del vakanser som måste fyllas.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksanslutni: 22 40 20
Telegramadress: Dagenyheter
Postgiro 1 3216 (för annonser)
nummer 1 3217 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Träffas säkrast kl. 12.50—14.30)
Politisk huvudredaktör:
Leif Köhlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedelin

Dagens Nyheters Aktiebolag
Verkst. direktör: Helge Hedberg

PRENUMERATIONSPRISEN
A - Stockholmsupplagan
Stor-Stockholm, Farsta
tidningsområde, landet
Månad .... kr. 6.— kr. 5.75
Kvartal .... » 17.50 » 16.75
Halvår .... » 34.50 » 33.—

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1953 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1953

Annons.
Ni kan ha fullt förtroende för Saltsjöbadsvätten. Vårt namn och våra beprövade metoder borga för ett förstklassigt utförande. Ring 19 02 80 eller lämna in kläderna i någon av våra affärer.

Mobylette VÄRLDENS MEST SÅLDA
MOPED
Med teleskopgaffel
kr. 725:—
Med förstärkt gaffel av cykeltyp kr. 670:—
över 500.000 tillverkade på 6 år
Tystgående, lättkörd tack vare automatisk koppling, kraftöverföring medelst kombination av kilrem och kedja. Komplett reservdelslager. Nu omgående leverans.
Återförsäljare antagas.
AKTIEBOLAGET BELGIMEX
S:t Eriksg. 103, Stockholm Va Tel. 34 15 75, 34 15 76

STATIONSVAGN
Skoda 1200
personbil för
godsbefordran

• Skoda 1200 stationsvagn är en elegant, accelerationsnabb vagn som i sig förvarar personbilens smidighet med transportbilens rymlighet och lastförmåga.
Den har stållkarosseri med 4 dörrar (2 på ena sidan, en på motsatta) och dessutom en kraftigt tillagen bakdörr med stor bakruta), centralrörsram, motor på 36 hkr, är 4-växlad, har centralsmörjning, separat fjädring runt om, värmeledning med defroster, klyfargardin, dubbla individuellt verkande vindrutetorkare och utmärkt ventilation. Dessutom är vagnen synnerligen lättmanövrerad och lättkörd.
Gör Edra transporter enklare, snabbare, billigare.
Omgående leverans.
Stockholm:
Automobil Kompaniet
Sveavägen 61. Tel. 34 94 00 växel.
Malmö: MALMÖ MOTOR AB, Citadellsgatan 15—17, Tel. 721 60.
Göteborg: ALPEN GUNDERSEN AB, N. Larmgatan 11—13, Tel. 17 51 70.
Generalagent: Nordiska Automobil Aktiebolaget, Osthammarsgatan 78, Stockholm. Telefon 34 94 00.

Den första typometriska skrivmaskinen
HALDA CICERO
är skapt att skapa arbetslättnad — tidsvinst — besparing

● *Höjdindelning i cicero* ger samstämmighet med typografiska mått — passning mellan trycket på blanketten och maskinskrift — *utan tjänstning.*
● *Breddindelning i cicero* ansluter dessutom till *3-cicerosmodulen*, och gör Halda Cicero till ett instrument — det enda — för systematisk maskinkrivning enligt av GSK utarbetad svensk standard.
● *Blocktabulator* snabbinställer med en enda tangentrycking stoppar på 5 lägen enligt 3-cicerosmodulen eller valfritt.
● *Radavståndet* (radsteg 1 = 1 cicero) är något större än på gängse maskiner. Det ger vacker avbalansering mellan text och ljusrum, mera lättlästa utskrifter och kopior och ökad användning av dej arbets- och materialsparande senkla radavståndets.
● *Stilen* representeras den gyllene medelvägen mellan pica- och elitstil. Den är utrymmesbesparande, klar, distinkt och lättläst.
● *Tangentbordet* är utökat med 3 tecken och har förbättrad placering av skilje- och hjälptecken.
Konsekvent tillämpning av standardtabulator för all maskinskrift inom företaget leder till ett förenklat arbetssätt, som avsevärt minskar tiden för skrivarbetet — ibland ända upp till 40 %. Användarens skrift i 3-cicerosmodulen, grunden till systematisk maskinskrivnings redogör närmare härför. Rekvirera den från närmaste Åtvidabergskontor.
ÅTVIDABERGS

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.